

ad § 8

Ifølge denne § skulle de ad mandatum udfærdigede kongelige Bevillinger til Møllebrug, som hidtil have været fornødne, for Fremtiden bortfalde, og i de Tilfælde, hvori særskilt Tilladelse til Opførelse af nye Møller fremdeles bliver nødvendig, vil denne alsaar være at meddele af vedkommende Ministerium uden Gebyr.

ad § 9.

Da Finansministeren har fundet det betænkeligt at lade den Mølleneringen hidtil paahvilende Beskatning bortfalde, fastsætter denne §, at det indtil videre i denne Henseende skal forblive ved de i Forordningen af 3die Juni 1825 §§ 6 og 11 givne Bestemmelser. I de hidtil meddeelte Bevillinger til Grynmøller og til Grynværnes Indlæggelse i Meelmøller samt i Bevillinger til de i fornævnte Forordnings § 11 omhændede Meelmøller, der enten anlægges paa smaa Der til Maling for disses Beboere alene, eller hvis Beliggenhed og Indretning vise, at de ikke ere beregnede paa Møllegræster fra Omegnen, saasom de i dette Udcasts § 3 ommeldte Møller til Udførsel, er den anordnede aarlige Afgift til Statskassen bleven bestemt at skulle erlægges 6 Maaneder efter Bevillingens Meddelelse. Da disse Bevillinger herefter aldeles bortfalde, vil det være nødvendigt, at en anden terminus a quo for Afgiftens Erlæggelse fastsættes, og ansees det rettest, at denne ved Anlæg af samtlige de nævnte Arter, alsaar ogsaa, hvor de ovenmeldte Møller ifølge ministeriel Tilladelse maatte vende opførte, beregnes fra den Dag, da den Mølle eller enkelte Dværn, hvoraf Afgiften skal udredes, først er tagen i Brug. — Den i Sens 2det Membrum omhandlede Anmeldelse for Amtmanden eller i Kjøbenhavn for Magi-

straten er ligefrem en Betingelse for, at disse Forrigheder kunne iværksætte det Fornødne med Hensyn til Beskatningen.

ad § 10.

De i denne § indeholdte Bestemmelser, der sigte til ved Opførelsen af nye Møller eller Andringelsen af en ny Kraft ved ældre Mølleværker deels at forebygge Tilskadefømmen, deels at sikke Andre mod Indgreb i deres Rettigheder, ere, hvad Bind- og Vandmøller angaaer, kun Gjentagelser af, hvad der allerede tidligere derom har været forefrevet med Hensyn til Windmøller i Forordningen af 13de December 1793 § 75 og Cancellie-Circulaire af 4de April 1807, og med Hensyn til Vandmøller i Danske Lov 5—11—1 cfr. Forordningen af 29de Juli 1846 § 16. Forsaavidt Dampkraft ønskes anvendt til Mølleværkers Drift, er der derom henviist til Lovgivningens Bestemmelser om Betingelserne for Dampmaskiners Afbenyttelse, hvorom de gjældende Forrifter indeholdes i den om Dampmaskiners Bestaaffenhed m. M. under 12te April d. A. emanerede Lov.

ad § 11.

I det Foregaaende er det allerede omtalt, at der med Hensyn til Mølleføgningen ikke har været affstukket nogen Grændse mellem Kjøbstæderne og Landet, men at det har været antaget som afgjort, saavel at Kjøbstadbeboerne havde Ret til at lade male paa Landsbymøller, som omvendt. Denne gjensidige Frihed er i nærværende § givet formelig Lovskraft, idet de Indskrænkninger i denne Retning, som ved enkelte Bevillinger navnlig til Anlæggelse af Kjøbstadmøller ere paalagte saadanne, herved tillige ere ophævede.